Euroopan unionin
virallinen lehti

FI
L-sarja

2026/2353

20.10.2026

KOMISSION SUOSITUS (EU) 2026/2353,

annettu 16 päivänä lokakuuta 2026,

kinolitsidiini-alkaloidien esiintymistä lupiineissa ja lupiineista saadussa rehussa koskevasta seurannasta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 292 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen, jäljempänä ’elintarviketurvallisuusviranomainen’, elintarvikeketjun vierasaineita käsittelevä lautakunta (CONTAM), antoi vuonna 2019 arvioinnin eläinten ja ihmisten terveydelle aiheutuvista riskeistä, jotka liittyvät kinolitsidiini-alkaloidien esiintymiseen rehuissa ja elintarvikkeissa ja erityisesti lupiineissa ja lupiineista saaduissa tuotteissa. ([1])

(2) Riskinarviointi rajoittuu kinolitsiini-alkaloidien esiintymiseen niissä *Lupinus*-suvun lajeissa ja lajikkeissa, jotka ovat unionissa merkityksellisiä ihmisten ja eläinten ravinnon kannalta (*Lupinus albus* L., *Lupinus angustifolius* L., *Lupinus luteus* L. ja *Lupinus mutabilis* Sweet). Eläinten terveydelle haitallisten vaikutusten riskistä lohikaloilla elintarviketurvallisuusviranomainen totesi, että lohikalojen keskimääräinen altistuminen ravinnon kautta ylittää tason, joka ei aiheuta havaittavaa haittavaikutusta (NOAEL), joka on 1 mg painokiloa kohti päivässä, mutta alittaa alhaisimman havaittavan haittavaikutuksen aiheuttavan tason (LOAEL), joka on 2,5 mg painokiloa kohti päivässä. Elintarviketurvallisuusviranomainen katsoo, että lohikaloille aiheutuvien haittavaikutusten riski on vähäinen. Käytettävissä oleva haittavaikutuksia koskeva tietokanta oli muiden lajien osalta liian rajallinen, jotta sen perusteella olisi voitu määrittää yleiset NOAEL-/LOAEL-arvot. Sen sijaan elintarviketurvallisuusviranomainen määritteli vaihtoehtoisena lähestymistapana lupiininsiemenissä esiintyvien kinolitsidiini-alkaloidien annokset, jotka ovat siedettäviä tuotantotulosten kannalta. Nautojen ja kanien keskimääräinen ravinnon kautta tapahtuva altistuminen on selvästi alle siedettävän annoksen. Sikojen ja kanojen keskimääräinen ravinnon kautta tapahtuva altistuminen on samaa luokkaa kuin siedettävä annos.

(3) Elintarviketurvallisuusviranomainen suositti, että kerätään enemmän tietoja kinolitsidiini-alkaloidien esiintymisestä lupiineissa ja lupiineista saaduissa tuotteissa.

(4) Lisätietoja olisi kerättävä tekijöistä, jotka johtavat suhteellisen korkeisiin kinolitsidiini-alkaloidien pitoisuuksiin lupiineissa ja lupiineista saaduissa rehuaineissa, jotta voidaan määrittää suositeltavat toimenpiteet kinolitsidiini-alkaloidien esiintymisen ehkäisemiseksi tai vähentämiseksi kyseisessä rehussa.

(5) Sen vuoksi on aiheellista suosittaa, että seurataan kinolitsidiini-alkaloidien esiintymistä lupiineissa ja lupiineista saaduissa rehuaineissa, määritetään niiden korkeisiin pitoisuuksiin johtavat tekijät ja kerätään enemmän tietoa jalostuksen vaikutuksista kinolitsidiini-alkaloidien pitoisuuksiin,

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

1) Jäsenvaltioiden suositellaan seuraavan rehualan toimijoiden aktiivisella myötävaikutuksella kinolitsidiini-alkaloidien esiintymistä lupiineissa, lupiineista saaduissa rehuaineissa sekä rehuseoksissa, jotka sisältävät lupiineja ja lupiineista saatuja tuotteita, vuosina 2026, 2027, 2028 ja 2029. Jäsenvaltioiden suositellaan analysoivan ainakin seuraavat kinolitsidiini-alkaloidit: albiini, anagyriini, angustifoliini, lupaniini, isolupaniini, multifloriini, 13α-hydroksilupaniini, lupiniini ja sparteiini.

2) Suositeltava määritysmenetelmä on nestekromatografia/tandem-massaspektrometria (LC-MS/MS). Jos käytetään muita määritysmenetelmiä, olisi asetettava saataville näyttöä siitä, että niillä saadaan luotettavia tuloksia yksittäisten kinolitsidiini-alkaloidien osalta. Kunkin kinolitsidiini-alkaloidin määritysrajan olisi oltava mieluiten noin 1 mg/kg lupiininsiementen ja lupiinista saatujen rehuaineiden osalta ja 0,2 mg/kg rehuseosten osalta.

([1]) EFSA CONTAM Panel (elintarvikeketjun vierasaineita käsittelevä EFSAn lautakunta), 2019: Scientific opinion on the risks for animal and human health related to the presence of quinolizidine alkaloids in feed and food, in particular in lupins and lupin-derived products, https://doi.org/10.2903/j.efsa.2019.5860.

3) Jäsenvaltioiden suositellaan toteuttavan rehualan toimijoiden aktiivisella myötävaikutuksella tutkimuksia niiden tekijöiden tunnistamiseksi, jotka johtavat korkeisiin kinolitsidiini-alkaloidien pitoisuuksiin lupiineissa ja lupiineista saaduissa rehuaineissa, ja lisätietojen saamiseksi jalostuksen vaikutuksista kinolitsidiini-alkaloidien pitoisuuksiin.

4) Jäsenvaltioiden ja rehualan toimijoiden suositellaan toimittavan elintarviketurvallisuusviranomaiselle tiedot koottaviksi yhteen tietokantaan ja näin toimiessaan noudattavan elintarvikkeiden ja rehujen osalta käytettävää näytteen standardikuvausta (SSD) koskevissa elintarviketurvallisuusviranomaisen ohjeissa esitettyjä vaatimuksia ja elintarviketurvallisuusviranomaisen erityisiä raportointivaatimuksia ([2]). Lupiininsiementen ja lupiineista saadun rehun osalta on tärkeää ilmoittaa lupiinilajit, se, onko kyse makeista vai karvaista lupiineista, lupiininsiemenille suoritettu käsittely (kuten liotus, keittäminen) sekä kaikki käsittelyt, joita on suoritettu lupiineista saadulle rehulle kinolitsidiini-alkaloidien pitoisuuden vähentämiseksi.

Tehty Brysselissä 16 päivänä lokakuuta 2026.

Komission puolesta
Olivér VÁRHELYI
Komission jäsen

([2]) https://www.efsa.europa.eu/en/call/call-continuous-collection-chemical-contaminants-occurrence-data-0.